

Ο ΟΡΟΣ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΤΟΠΙΚΗΣ ΣΥΝΟΔΟΥ

τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει συνελθούσης ἐν μηνὶ Σεπτεμβρίῳ 1872
ἐναντίον τῆς βουλγαρικῆς κακοδοξίας.

Ἀποφάσει τῆς ἁγίας καὶ ἱερᾶς Συνόδου, καὶ πρὸς γνῶσιν καὶ διαφώτισιν ἅμα τῶν ἡμετέρων καὶ τῶν ξένων, ἀνατυπῶνται εἰς ἴδιον φύλλον Ο ΟΡΟΣ, τὸν ὁποῖον ἐξέδωκεν ἡ ἁγία καὶ μεγάλη Τοπικὴ Σύνοδος, ἡ συνελθοῦσα κατὰ Σεπτέμβριον μῆνα τοῦ ἔτους 1872 ἐν τῷ Σεπτῷ πατριαρχικῷ ναῷ Κωνσταντινουπόλεως καὶ ἀποκηρύξασα τὴν ἑτεροδιδασκαλίαν τοῦ φυλετισμοῦ. Τὴν ἀντιχριστιανικὴν διδασκαλίαν ταύτην εἰσῆγον εἰς τὴν Ὁρθόδοξον Ἀνατολικὴν Ἐκκλησίαν οἱ βούλγαροι, οἱ ταραττοντες αὐτὴν ἀπὸ πεντήκοντα ἔτων καὶ τὴν ἐνότητά αὐτῆς διασπῶντες. Τοῦτου δ' ἐνεκα σχισματικὸς ἐκήρυξεν αὐτοὺς ἡ Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία, μὴ ἀνήκοντας εἰς τὴν Ὁρθόδοξον.

Ο ΟΡΟΣ τῆς ἁγίας Τοπικῆς Συνόδου τοῦ 1872 ἐκτυπωθεὶς τότε γνωστὸς ἐγένετο καὶ ἐλληνοιστὶ καὶ διὰ μεταφράσεων εἰς τὴν βουλγαρικὴν καὶ εἰς τὴν γαλλικὴν. Ἐξαντληθεὶς σήμερον, ἀνατυπῶνται διὰ τὴν χρησιμότητα αὐτοῦ. Γίνεται λόγος πολὺς ἀπὸ τινων ἡμερῶν περὶ τῆς βουλγαρικῆς Ἐξαρχίας, ἐξ ἀφορμῆς τῆς εἰς δῆθεν βασιλείου ἀνεξάρτητον ἀνακηρύξεως τῆς ὑποτελοῦς τῇ Τουρκίᾳ βουλγαρικῆς ἡγεμονίας· καὶ περὶ τῆς βουλγαρικῆς ταύτης χριστιανικῆς κοινότητος οἱ ἀγνοοῦντες τὸ κανονικὸν πολίτευμα καὶ τὴν ἱστορίαν τῆς Ὁρθοδοξίας γράφουσιν ὡς περὶ Ἐκκλησίας ὀρθόδοξου δυναμένης τάχα νὰ ἔχῃ σχέσιν κανονικὴν μετὰ τῶν ἁγιωτάτων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν καὶ κανονικὴν ὑπόστασιν.

Τοιαύτην οὐδέποτε δύναται νὰ ἔχῃ μετὰ τὴν ἐν ἁγίῳ Πνεύματι ἀπέφανσιν τῆς ἁγίας Τοπικῆς Συνόδου τῆς Κωνσταντινουπόλεως, καὶ μετὰ τὸν Ὅρον αὐτῆς τοῦτον :

« Προσέχειν ἑαυτοῖς καὶ παντὶ τῷ ποιμνίῳ, ἐν ᾧ ὑμεῖς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον ἔθετο ἐπισκόπους ποιμαίνειν τὴν Ἐκκλησίαν τοῦ Θεοῦ, ἣν περιποιήσατο διὰ τοῦ ἰδίου αἵματος », τὸ τῆς ἐκλογῆς ἡμῖν σκεῦος ἐντέλλεται, λύκους τε βαρεῖς μὴ φειδομένους τοῦ ποιμνίου καὶ ἄνδρας διεστραμμένα λαλοῦντας, τοῦ ἀποσπᾶν τοὺς μαθητὰς ὀπίσω αὐτῶν, ἀναστήσεσθαι ἐν μέσῳ τῆς τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησίας προαγορεύων, καὶ γρηγορεῖν ἡμᾶς διὰ τοῦτο παρακελευόμενος.

Τοιούτους τοίνυν ἄνδρας καὶ ἐπ' ἐσχάτων ἐν τῷ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Θρόνου κλίματι ἐκ μέσου τοῦ εὐσεβοῦς βουλγαρικοῦ λαοῦ ἐξαναστάντας, καὶ φυλετισμοῦ καινὴν τινα δόξαν ἀπὸ τοῦ γεηροῦ βίου τῇ Ἐκκλησίᾳ παρεισαγαγεῖν τολμήσαντας, καὶ καταφρονητὰς τῶν θείων καὶ ἱερῶν κανόνων γενομένους, πρωτοφανῆ, ἐπ' ἀθετήσει αὐτῶν, φυλετικὴν παρασυναγωγὴν συ-

στῆσαι ἀπαυθαδιάσαντας, μετ' ἐκπλή-
ξεως καὶ ἄλγους καρδίας καταμα-
θόντες, τὸν ζῆλον τοῦ Κυρίου, ὡς εἰ-
κὸς, ἀνεζωσμένοι καὶ τὴν τοῦ κακοῦ
διάδοσιν ἐν μέσῳ τοῦ εὐσεβοῦς τούτου
λαοῦ ἀνακόψαι ἀξιοχρέως προνοοῦμε-
νοι, ἐπὶ τῷ ὀνόματι τοῦ μεγάλου Θεοῦ
καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ συν-
εληλύθαμεν.

Καὶ δὴ ἐν κατανύξει ψυχῆς τὴν
ἄνωθεν παρὰ τοῦ Πατρὸς τῶν φώτων
χάριν ἐπικαλεσάμενοι, καὶ τὸ Εὐαγ-
γέλιον τοῦ Χριστοῦ, «ἐν ᾧ εἰσι πάντες
οἱ θησαυροὶ τῆς σοφίας καὶ τῆς γνώ-
σεως ἀπόκρυφοι» εἰς μέσον προθέμενοι,
τὸν μὲν φυλετισμὸν πρὸς τὴν εὐαγ-
γελικὴν διδασκαλίαν καὶ τὸ ἀπ' αἰ-
ώνων τῆς τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησίας πολί-
τευμα ἀντιπαρεξετάσαντες, οὐχ' ὅπως
ξένον, ἀλλὰ καὶ πολέμιον ἀντικρυς
αὐτοῖς κατεφωράσαμεν, τὰς δὲ παρα-
νομίας, τὰς ἐπὶ συστάσει γενομένας
τῆς φυλετικῆς αὐτῶν παρασυναγωγῆς,
καθ' ἐκάστας ἀπαριθμηθείσας, ὑπὸ τοῦ
συντάγματος τῶν ἱερῶν κανόνων ἀνα-
φανδὸν κατεξελεγχόμενας κατείδομεν.

Διὸ καὶ μετὰ τῶν ἁγίων καὶ θε-
οφόρων πατέρων ἡμῶν «ἀσπασίως τοὺς
θείους κανόνας ἐνστερνιζόμενοι, καὶ ὁλό-
κληρον τὴν αὐτῶν διαταγὴν καὶ ἀσά-
λευτον κρατύνοντες, τῶν ἐκτεθέντων

ὑπὸ τῶν σαλπίγγων τοῦ Πνεύματος
πανευφήμων Ἀποστόλων, τῶν τε ἁγ-
ἐπτὰ Οἰκουμενικῶν Συνόδων καὶ τῶν
τοπικῶς συναθροισθεισῶν ἐπὶ ἐκδόσει
τοιούτων διαταγμάτων, καὶ τῶν ἁγίων
πατέρων ἡμῶν, ἐξ ἐνὸς γὰρ ἅπαντες
καὶ τοῦ αὐτοῦ Πνεύματος αὐγασθέν-
τες ὥρισαν τὰ συμφέροντα», ἐν ἁγίῳ
Πνεύματι ἀποφαινόμεθα

Α') Ἀποκηρύττομεν κατακρίνοντας
καὶ καταδικάζοντας τὸν φυλετισμὸν,
τούτέστι τὰς φυλετικὰς διακρίσεις καὶ
τὰς ἐθνικὰς ἔρεις καὶ ζήλους καὶ διχο-
στασίας ἐν τῇ τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλη-
σίᾳ, ὡς ἀντικείμενον τῇ διδασκαλίᾳ τοῦ
Εὐαγγελίου καὶ τοῖς ἱεροῖς κανόσι τῶν
μακαρίων πατέρων ἡμῶν, «οἱ καὶ τὴν
ἁγίαν Ἐκκλησίαν ὑπερείδουσι, καὶ ὅλην
τὴν χριστιανικὴν πολιτείαν κοσμοῦν-
τες πρὸς θεῖαν ὁδηγοῦσιν εὐσέβειαν».

Β') Τοὺς παραδεχομένους τὸν τοι-
οῦτον φυλετισμὸν καὶ ἐπ' αὐτῷ τολ-
μῶντας παραπηγνύναι καινοφανεῖς φυ-
λετικὰς παρασυναγωγὰς κηρύττομεν,
συνῳδὰ τοῖς ἱεροῖς κανόσιν, ἁλλοτρίους
τῆς μιᾶς, ἁγίας, καθολικῆς καὶ ἀπο-
στολικῆς Ἐκκλησίας, καὶ αὐτὸ δὴ τοῦτο
ΣΧΙΣΜΑΤΙΚΟΥΣ. Ἐπομένως, τοὺς
ἀποσχίσαντας ἑαυτοὺς τῆς ὀρθοδόξου
Ἐκκλησίας, καὶ ἴδιον θυσιαστήριον πῆ-
ξαντας, καὶ ἴδιαν φυλετικὴν παρασυνα-

γωγὴν συστησαμένους, ἥτοι τοὺς προκαθαιρεθέντας καὶ ἀφορισθέντας, Ἰλαρίωνα τὸν ποτὲ Μακαριουπόλεως, Πανάρετον τὸν ποτὲ Φιλιππουπόλεως, Ἰλαρίωνα τὸν ποτὲ Λοφτσοῦ, Ἀνθιμον τὸν ποτὲ Βιδύνης, καὶ τοὺς ἤδη καθαιρεθέντας Δωρόθεον τὸν τέως Σοφίας, Παρθένιον τὸν τέως Νυσσάβας, Γεννάδιον τὸν τέως Βελισσοῦ, καὶ τοὺς ὑπ' αὐτῶν ἀνιέρως χειροτονηθέντας ἀρχιερεῖς, ἱερεῖς τε καὶ διακόνους, καὶ πάντας τοὺς κοινωνοῦντας καὶ συμφρονοῦντας καὶ συμπράττοντας αὐτοῖς, καὶ τοὺς δεχομένους ὡς κυρίας καὶ κανονικάς τὰς ἀνιέρους αὐτῶν εὐλογίας τε καὶ ἱεροπραξίας, κληρικούς τε καὶ λαϊκοὺς, κηρύττομεν **ΣΧΙΣΜΑΤΙΚΟΥΣ** καὶ ἄλλοτρίους τῆς τοῦ Χριστοῦ ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας.

Ταῦτα οὕτω δικριζόμενοι, δεόμεθα τοῦ παναγάρχου καὶ φιλανθρώπου Θεοῦ καὶ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, τοῦ ἀρχηγοῦ καὶ τελειωτοῦ τῆς ἡμετέρας πίστεως, ἵνα τὴν μὲν ἁγίαν αὐτοῦ Ἐκκλησίαν διατηρῇ ἁμῶμον καὶ ἀλώβητον ἀπὸ πάσης νεωτερικῆς λύμης, ἐρηρυσμένην ἐπὶ τῷ θεμελίῳ τῶν ἀποστόλων καὶ προφητῶν· τοῖς δὲ ἑαυτοὺς ἀπ' αὐτῆς ἀποσχίσασιν καὶ ἐπὶ τῇ τοῦ φυλετισμοῦ δόξῃ τὴν παραсунаγωγὴν αὐτῶν πῆξασιν ὧς μετάνοιαν, εἴ πως

ποτε ἀνανήψαντες καὶ τὰ ἑαυτῶν ἀποπτύσαντες προσέλθοιεν τῇ μιᾷ, ἁγίᾳ, καθολικῇ καὶ ἀποστολικῇ Ἐκκλησίᾳ· ἵνα ἐν αὐτῇ δοξάζωσι μετὰ πάντων τῶν ὀρθοδόξων τὸν μέγαν τῆς εἰρήνης ἄγγελον καὶ Θεόν, τὸν ἐλθόντα καταλλάξαι πάντας καὶ εἰρήνην εὐαγγελίσασθαι τοῖς ἐγγύς τε καὶ μακρὰν· ὅτι αὐτῷ πρέπει πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, σὺν τῷ Πατρὶ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

† Ο ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ ΑΝΘΙΜΟΣ ἔχων καὶ τὴν γνώμην τοῦ παναγιωτάτου πατριάρχου πρώην Κωνσταντινουπόλεως Ἀνθίμου τοῦ Βυζαντίου ὁρίσας ὑπέγραψα.

† Ὁ πατριάρχης πρώην Κωνσταντινουπόλεως Γρηγόριος ὁρίσας ὁμοίως ὑπέγραψα.

† Ὁ πατριάρχης πρώην Κωνσταντινουπόλεως Ἰωακείμ ὁρίσας ὁμοίως ὑπέγραψα.

† Ὁ πάπας καὶ πατριάρχης Ἀλεξανδρείας Σωφρόνιος ὁρίσας ὁμοίως ὑπέγραψα.

† Ὁ πατριάρχης Ἀντιοχείας Ἱερόθεος ὁρίσας ὁμοίως ὑπέγραψα.

† Ὁ Κύπρου ἀρχιεπίσκοπος Σωφρόνιος ὁρίσας ὁμοίως ὑπέγραψα.

† Ὁ Ἐφέσου Ἀγαθάγγελος ὁρίσας ὁμοίως ὑπέγραψα.

† Ὁ Ἡρακλείας Πανάρετος ὁρίσας ὁμοίως ὑπέγραψα.

† Ὁ Νικομηδείας Διονύσιος ὁρίσας ὁμοίως ὑπέγραψα.

† Ὁ Νικαίας Ἰωαννίκιος ὁρίσας ὁμοίως ὑπέγραψα.

† Ὁ Χαλκηδόνος Γεράσιμος ὁρίσας ὁμοίως ὑπέγραψα.

† Ὁ Δέρκων Νεόφυτος ὁρίσας ὁμοίως ὑπέγραψα.

† Ὁ Τορνόδου Γρηγόριος ὁρίσας ὁμοίως ὑπέγραψα.

† Ὁ Διδυμοτείχου Διονύσιος ὁρίσας ὁμοίως ὑπέγραψα.

† Ὁ Ἰκονίου Σωφρόνιος ὁρίσας ὁμοίως ὑπέ-
γραψα.

† Ὁ Ἀγκύρας Χρῦσανθος ὁρίσας ὁμοίως ὑπέ-
γραψα.

† Ὁ Αἰνίου Μελέτιος ὁρίσας ὁμοίως ὑπέγραψα.

† Ὁ Σάμου καὶ Ἰκαρίας Γαβριὴλ ὁρίσας ὁ-
μοίως ὑπέγραψα.

† Ὁ Σωζοαγαθουπόλεως Θεόφιλος ὁρίσας ὁ-
μοίως ὑπέγραψα.

† Ὁ Ἰμβρου Παῖσιος ὁρίσας ὁμοίως ὑπέγραψα.

† Ὁ Βελεγράδων Ἀνθιμος ὁρίσας ὁμοίως ὑπέ-
γραψα.

† Ὁ Νύσσης Καλλίνικος ὁρίσας ὁμοίως ὑπέ-
γραψα.

† Ὁ Σβορνικίου Διονύσιος ὁρίσας ὁμοίως
ὑπέγραψα.

† Ὁ Λιτίτζης Ἰγνάτιος ὁρίσας ὁμοίως ὑπέ-
γραψα.

† Ὁ Βράτσης Παῖσιος ὁρίσας ὁμοίως ὑπέ-
γραψα.

† Ὁ Μελιτουπόλεως Εὐγένιος ὁρίσας ὁμοίως
ὑπέγραψα.

† Ὁ Ἀναστασιουπόλεως Κύριλλος ὁρίσας ὁ-
μοίως ὑπέγραψα.

† Ὁ Παμφίλου Διονύσιος ὁρίσας ὁμοίως ὑπέ-
γραψα.

† Ὁ Χარიουπόλεως Γεννάδιος ὁρίσας ὁμοίως
ὑπέγραψα.

† Ὁ Ἀργυρουπόλεως Ἀθανάσιος ὁρίσας ὁ-
μοίως ὑπέγραψα.

† Ὁ Λαοδικείας Παρθένιος ὁρίσας ὁμοίως
ὑπέγραψα.

1948

Г.И. 726067